

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; közlési jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 8 frt.
Nyitlér soronként 30 kr.
többesrörli hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Börmentetlen levelek csak ismét kéztől fogadhatók el.

Az urhatnáság illusztrálva.

A leghitelesebb kutforrásból vettük a következő, első tekintetre derűsítést keltő, de mélyebb megfigyelés után a legkomolyabb megszívlelést érdemlő tények leírását.

Hazánk egyik legnagyobb gyáripari telepén szükség volt egy kazánkovácsra. A telep igazgatósága szokott módon közhírré tette, hogy a kazánkovács darabszám után való díjazás és napi két forint bér mellett fölvetelre kerestetik. Az első héten nem jelent meg senki és égető szükség lévén ilyen munkásra, az igazgatóság a napibért 3 frtra hirdette. Nem akadt munkás, de nem akadt napi négy forint mellett sem.

E gyártelep tisztikarának egyik tagja ekkor egy tréfás ötletet inszenizált, ugyanis a jelzett hirdetés mellé egy másikat publikált, mely szerint, „napidíjas kerestetik a gyártelepre 70 kr. napidíj mellett. Műegyetemet végzett egyének előnyben részesülnek.”

S mi volt az eredmény? Az, hogy három nap alatt 70, mond hetven pályázó jelentkezett, köztük sokan műegyetemet végeztek. A négy frt napikeresetre hirdetett kazánkovácsállásra pedig — nem jelentkezett senki.

Nagyon időszerűnek találjuk közölni ezen tényt, midőn fent és lent vérmes reményekkel kísérik az ipariskolák szaporodását.

Nem az értelmi szférában látjuk mi a magyar társadalom betegségének jeleit, hanem az erkölcsi világ körében.

A mi társadalmunknak a munkát kell tisztelnie és becsülnie. Hogy egész tisztán beszéljünk, a kézműipar munkája iránt kell emelkednie a tiszteletnek. Ezen nagy erkölcsi tényezőt nem adhatjuk meg az iskolázás által, ehhez nevelés kell, már pedig a modern iskolázás lehet talán az értelmi fejlesztés műhelye, de bizony nyára nem fogja azt senki a nevelés csemete-kertjének nevezhetni.

Nevelés — annak legteljesebb fogalmában — az erkölcsi individualitásnak felkeltésében, ápolásában és fejlesztésében áll. Az nem értelmi működés, nem is az értelemre hat első sorban, hanem az érzületre, azon belső világra, melyet kedély, szív nevezetbe foglalva ismerünk. Lehet valaki az értelmi fejlettség igen magas fokán, a nélkül, hogy egyénisége birna azon színvonallal, midőn a jellem diszkrétéval illethetjük, a nélkül t. i., hogy birna az erkölcsi akaratérő azon tartalmával, mely nemcsak a hasznát, az érzéki jót, hanem bár áldozat árán is az igazságot és jót egész eszményi teljében akarja. Első helyen társadalmunknak nem annyira tanult, mint jellemes emberekre van szüksége, kik az élet feladataival tisztában vannak, kik nem diplomatikus kvalifikációra, hanem erkölcsi akarat és tetteikre alapítják existenciájukat, kik ebben keresik támaszukat, kiknek eszménye nem a siker minden áron, hanem költlességgel teljesítés minden körülmények között.

Ki tagadná, hogy a mi társadalmunk ilyen emberekben szegény. Azon rövid két évtized alatt, hogy sorsunk urává lettünk, nyakra-főre iskolázásra adtuk magunkat. Egész töme-

gét az intelligens proletariatusnak természeteltük, mely tömegekben az értelmi fejlettség minden igényei megvannak állam és társadalom irányában, a nélkül, hogy meglenne az élet konkrét feladatainak és követelményeinek tudata és az ebből folyó szigorú köteleességérzet magunk irányában.

Röviden fejezve ki a végeredményt: tömegeket neveltünk, melyek minden tagja „ur” akar lenni.

Tartunk tőle, hogy így leszünk a legjobban kultivált iparos szakoktatással is. Majd nevelünk gyárvezetőket és nem lesznek gyáraink, melyekben őket elhelyezzük s kapunk belőlük — szociáldemokrata fantasztákat, mert a modern iskolázás nem pótolhatja a nevelés hiányát, egészen más légkör kell, a milyen a mi iskoláinkban van. Az erkölcsi embert nem a tudás alkotja meg, hanem a szív és érzelmi világ fegyvermezése eszményi célok felé. Ezt apáink is tudták és iskoláikban el is érték. Kövessük őket, ha társadalmunk jövőjét megóvni és biztosítani akarjuk.

Visszatérünk oda, a honnan kiindultunk. Igen is a világ legkomikusabb, de egyúttal a legszégénylenebb dolga, hogy a mi magyar közeposztályunk mennyire szenved az urhatnáság kórságában. Az iskolázott proletariatus képes a legnagyobb önsanyargatásra, csak a dekorumot mentse meg és ur maradjon — 70 kr. napidíj mellett. Hát az nem egész nyílt dolog olvasóink előtt, hány jól élő iparos cserélte fel helyzetét cifra nyomorúsággal, mert beteges becsvágya azt sajogta, hogy őt — tekintetes urnak szólítsák. Valóban szomorú dolog.

Városi közgyűlés.

Szilágy-Somlyó város képviselőtestülete folyó évi november hó 13-án d. e. 10 órakor kezdődőleg, esetleg következő napjain a városház tanácstermében rendes közgyűlést tart.

A gyűlés tárgyai:

1. A nagyméltóságú belügyminiszter ur 74611—894. sz. a. határozata a vadkerti kő és falrakodó hely bérleti ügyében.

2. Vármegyei közigazgatási bizottság f. é. 610. sz. a. határozata a törvényhatósági utak fentartására vonatkozó átkelési járulékokról.

3. Vármegyei alispán urnak Kovács Antal gőzfürdői gépész megjutalmazása tárgyábani átirata.

4. Ugyanannak f. é. 15.661. sz. a. intézkedése a tahidakon átkelő járművek, gépek, mozdonyok, stb. szállítása tárgyában szabályrendelet alkotása iránt.

5. Vármegyei alispán urnak f. é. 14.553 sz. a. felhívása Ákos községben országos vásárok tartására vonatkozólag.

6. A szilágyvármegyei Múzeum-egylet felhívása belépés és támogatás iránt.

7. A kolozsvári ev. ref. kollégium előljáróságának felhívása anyagi támogatás iránt.

8. A szabadságharc emlékek gyűjtésének rendezőinek felhívása.

9. Bizottsági jelentés a piaci vásárvám bérletére vonatkozó árverés eredményéről.

10. Az ezredéves országos kiállítás kolozsvári kerületi bizottság felhívása támogatás iránt.

11. Bizottsági jelentés a „Lobogó” vendéglő bérbeadása iránti árverésről.

12. Ugyanaz a választás alá nem eső képviselők névjegyzékének kiigazításáról.

13. Polgármester jelentése a csermeteti és kölesdombi földek haszonbérbe adása iránt.

14. Grieger György állatorvos kérelme állatvizsgálati, fuvar és napdíja kifizetése iránt.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Az élet.

Ha hosszú, sötét éjszakákon,
Rád száll valami kínos álom,
Meggyötörve vonaglik lelked,
Mint akit nehéz vasba vernek,
A percet úgy-é alig várod,
Hogy szétfoszsoljék kínos álmod.

Hát nem egy rossz álom az élet,
Mely meggyötör, kiszívja véred?
Holott küzdesz hiába — árván,
Enyhületre hiába várva.
Hát ne félj a sirtól barátom
Ott megszakad a kínos álom!

Vagy tán bizod az emberekben?
Hidd el nem érdemes rá egy sem.
Szóval, tetteben és gondolatban,
Mind próbál, hogy öljön meg jobban,
Ha rád mosolyg, vagy hull a könyve
Azon munkál, hogy törjön össze.

Sose ámitsd magad barátom
S ne esüggj ezen a szép világon,

Hisz' csak ígér, a sirig csábit
S tövissel rakja bé virágit.
Kik próbálták nagyon jól tudják:
Az egész élet egy hazugság.

Gicrei Diószeghy Mór.

A járásbíró ur előtt.

— Jelenet. —

Egyik megyei járásbíróságunk előtt folyt le ez a bizonynyal nem sommás, de épületes tárgyalás.

Zömök kis asszonyka billeg be bokorugró szoknyában, ringó léptekkel. Bájos pukkedlit csinál.

Bíró: Magát hívják Nyelves Kátának? P. Megkövetem galambom. B. Ne galambozzon engem. Én királyi járásbíró vagyok. Hogy hívják? P. Igenis! Hát tetszik tudni úgy vagyok én a nevemmel, hogy az édes apám, az Nyelves Gábris volt, de később, — a hogy az édes anyám beszélte — ezelőtt 26, vagy huszonhét esztendővel, a mikor a mi császáruk összeveszett a burkus császárral, aztán hiába békítette őket a római pápa, egyszer csak megfújták a trombitát, aztán...

B. Ne trombitázzék, hanem feleljen a kérdésekre. P. Hiszen váltig azt felelem. No, hol is hagyta el? Igaz is a! Hát megfújták a trombitát, aztán édes apámat elvitték külső háboruba; a hábo-

ruban sok franciát levágott. Mikor vége volt a háborúnak, a császár előszólította az édes apámat, oszt azt mondja, hogy aszongya: Na, Nyelves Gábris kend ugyan csak kitett magáért. Mától fogva Vitéz Gábor kelmed. Így aztán Vitéz Katalin volnék én, lelkem, de a falu a régi nevemen tisztel.

B. Na, de rá is illik. Röviden feleljen a kérdéseimre. Ne csavarogjon dülő utakon. Kora!

P. Igenis!

B. Mit igenis? Azt kérdelem hány éves, mikor született?

P. Már azt a katonák tudnák megmondani.

B. Miféle katonák?

P. Hát galambom a régi katonák. Mert tetszik tudni a háboru alatt születtem. Mikor minket vertek.

B. Az a königréti csata volt. No, hála istennek, csakhogy ezt is tudom. Miféle vallásu?

P. A magyar hitet valljuk, ezen volt az öreg apám is.

B. Magyar hitet? Katholikus, vagy református.

P. Az bizony lelkem. Egyszer a tisztelendő káplán ur beszélt a lelkemre, el akart téríteni, de biz én...

B. Ne beszéljen annyit össze-vissza. Tehát református.

P. Az biz én lelkem, az hát, már mért tagadnám. Nem tagadom biz én lelkem.

B. Volte már büntetve?

P. Hát ha már meg kell mondani, voltam biz én: egyszer. Ugy történt, hogy a Tóth kalapos fia, a Marci, a kivel igen szíveltük egymást, egy este eljött hozzánk, aztán kimentünk a pitvarba és ott beszélgettünk. Hájszen megmóndom, hogy megölelt, de ez nem nagy sor volt, mert abba voltunk, hogy elveszt. Egyszer csak magához kapott, megakart csókolni. Erre éppen kijött az édes apám.

B. Ez nem tartozik ide, törvény előtt volt-e már, azt mondja el izibe.

P. Már hogy én? Nem voltam biz én lelkem. Csak az édes apámnak volt egy kis aprómarha sorja, de ő is kiszabadult.

B. (Az irnokhoz.) Nem volt. Hát már most beszélje el röviden, de érti, röviden: miért panaszkolt be Pál Nagy Istvánnét?

P. Hát tetszik tudni a dolog úgy történt, hogy a kisebbik családom, a Jóska egyszer azzal jön haza az iskolából, hogy őt rázza a hideg. Nézem a gyereket, hát csakugyan rázza. Gyakoroltam én azzal mindenféle medicinát. Adtam neki zöld gálcot, srei tintát, adtam...

Bíró föláll. Ez már mégis borzasztó! Tudja mit Káta, ma menjen haza, majd kérek egy hónapi szünetet, és akkor kihallgatom. (Panaszos vigan el.)

G. L.

Karácsoni háziipar-bazár.

A kolozsvári kereskedelmi és ipar-kamara figyelemzteti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur rendeletére a Magyar Kereskedelmi Múzeum igazgatósága Budapesten, a Károly-körút 9. sz. a. a gr. Hadik-Barkóczy-féle új palotának e célra kibérelt diszes emeleti helyiségeiben, időleges háziipar-bazárt rendez, mely f. évi december hó 2-án nyílik meg és január hó közepéig tart.

A rendezendő bazár célja háziiparunk különleges termékeit minél tágabb körben megismertetni, azok kelendőségét előmozdítani és az ország minden részéből gyűjtendő házi és népipari árukészletek eladása által a gyakran üzérkedő vállalkozókra utalt háziiparosokat támogatni. Ehhez képest a bazárba elárúsítás végett felvételnek:

1. A Szent-István korona területén előállított mindama házi és népipari termékek, melyek alkalmi, de különösen karácsoni ajándék vásárlására alkalmas; 2. az állami, vagy államilag segélyezett ipari tanműhelyek idevágó készítményei, beleértve a hasonjellegű nőipariszkolákat; 3. a kisipar által előállított népies ízlésű és a háziipar termékeivel rokon különlegességek.

A Kereskedelmi Múzeum állandó háziipari osztályának az ország számos vidékén háziiparilag előállított termékekből álló árukészletei a bazárba áthelyeztetnek és részint bizományi beszerzések, részint vásárlások által a Múzeum igazgatósága által a szükséghez képest kiegészítetnek.

A Kereskedelemügyi m. kir. miniszter tárcájának terhére, az időleges bazár rendezésével járó tetemes költségek fedezéséről gondoskodott, a résztvevőket tehát térdíj, vagy egyéb címen semmiféle költség nem terheli és csupán a Kereskedelmi Múzeum szabályzataiban előírt csekély eladási jutalék fog az eladott áruk értékéből levonadni.

A megrendelés szerint összeállítandó küldeményeknek eladatlan része a bazár berekesztése után bizományképen át fog helyezettetni, hasonló módok mellett leendő árusítás végett, a Kereskedelmi Múzeumnak szintén bazárjellegű állandó háziipar osztályába. Mivel azonban a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből a nagy közönség figyelme a karácsoni bazárra alkalmas hírlapi közlemények, hirdetések és az összes vasuti állomásokon ki függesztendő plakátok útján fog felhívni: a csinos, eredeti alakzatú, lehetőleg olcsó háziipari különlegességek oly kelendőségre számíthatnak, melynélfogva csak jelentéktelen készletek maradnak majd eladatlanul.

Az igazgatóság sulyt helyez arra, hogy ez alkalommal a különböző magyar háziipari különlegességek minél teljesebb gyűjteményben a kiállítás és elárúsítás körébe bevonassanak s ez uton is felhívja mindazon háziipari termelőket és vállalkozókat, akik a bazárban résztvenni óhajtának, hogy az áruk beszállításának módzatai iránti tájékoztatás végett akár közvetlenül hozzá, akár a kolozsvári kereskedelmi és iparkamrához forduljanak.

Hogyan őrizzük ellen a személyes hitelt?

Kereskedelmünk és iparunk az utóbbi időben nagy lendületet nyert, a minek oka pénzügyi és hitelviszonyaink rendezésében, javításában rejlik.

Az utolsó időben különösen pénzügyi viszonyaink rendezésére fordítottat a főfigyelem. A valuta rendezés által hitelviszonyaink kétségtelenül megszilárdulnak.

Korunk átmeneti korszakot képez a pénz korszakából a hitel korszakába és így már most figyelmünket arra kell fordítanunk, hogy mindazon akadályokat, melyek gátul jelentkeznek ez átmeneti korszakban, leküzdjük és idejekorán elhárítsuk.

A kereskedelem és ipar fejlődésével terjed a hitelügyletek száma is. A hitel, mint tudjuk, kétféle, ugymint dologi és személyi, amaz konkrét javakon, míg emez az illető jellemén, képességein és élelmeségén alapul. Legtöbb hitel a kereskedelem világában személyi. A kereskedelmi világnak tehát arra kell ügyelnie, hogy személyi hitelét biztosítsa és szilárdítsa.

Hogy az egyes kereskedőknek dologi és személyi hitelképességeit kipuhatolják, alakultak majdnem gomba módra az ugynevezett informations bűrök, vagyis tudósítást adó irodák. Ezen irodák magánvállalatok lévén, természetes, hogy min-

denekfölött a saját érdekeiket tartják szem előtt és ez által gyakran óriási kárt okoznak nemcsak egyes kereskedőknek, hanem az egész kereskedelmi világnak is.

Az ilyen tudakozódó intézet tagja akként osztogatja a jó és rossz információt kenyé-kedve szerint mintegy diktátor, ha az illető ellensége: rosszat, ha rokona, vagy jó barátja, hát jót. Üzleteket semmisíthet meg és üzleteket köthet. Lehet, hogy a kiről ő jó értesítést ad, az a világ legkétesebb jelleme, de mi haszna, ha a megbízó felül az információnak, hitelt nyújt az adott jó értesítés alapján és vagyont veszíthet.

Nagyon kíváncsok lennének, ha az állam, melynek kötelessége mindama akadályokkal, melyek kereskedelmünkre hátrányos vannak, elhárítaná, megszüntetné.

Célszerű volna tehát, ha az állam maga kezelné e fontos ügyet. Mert az állami közlegek által adandó tudósítások mindenestre megbízhatóbbak, hitelesek lesznek, itt személyes kérdések a hü tudósításokat nem alterálnák és mennyi csóddal, anyagi romlással lenne kevesebb.

Egy időben már tervezték is ezen magán tudakozási irodák államosítását, illetőleg ennek az állam részéről való kezelését, de nem tudjuk, min mult a dolog?

Hisz az állam ebből jövedelmet szerezhetne, de ettől eltekintve is, még ha ez a döntő fiskális szempont nem lenne irányadó, az ipar és kereskedelem igaz érdekeit az államnak előmozdítani kötelességében áll.

Azon reményünknek óhajunk kifejezést adni, hogy az illetékes körök az ügyet fontolóra veszik és e visszás állapoton is mihamarább segíteni fognak.

Fővárosi levél.

— (Az elmúlt hétről.) —

Ez a hét a halottké volt. Budapest levétközte mindennapi profán jellegét, egy virágtenger az egész város, koszorúk százazreit szállítja ki a temetőkre mindenféle alkalmatosság, fiakker, komfortábi, lóvasut, omnibusz és magánfogat.

Az utcákon Mindenszentek és Halottak-napján hömpölyög, tódul az ünneplő ruhában öltözött sokaság. Testületek, egyletek, zászlók alatt keresik fel a halottak csöndes birodalmát. S vajjon e néma országnak is van-e fejedelme? Vagy ki az, kinek sirja előtt minden zászló hódolva hajol meg, hol öregek, ifjak, aszszonyok, gyermekek térdelve zokognak... Hogy ki nyugszik ott alatt, ki piheni örök álmát, e név jelöli: Kossuth Lajos! És csodálatos, midőn a két Kossuth testvér leteszi koszoruját halhatatlan atyjuk sirjára, ezrek ájtatos imája közül hirtelen, vissza nem tartható lelkesedéssel tör ki az éljenzés. A halott Kossuth sirján éljenzik fiait.

Hogy külföldben Budapest nem a legszomorubb város, az élénken kitetszik a városatyák tiltakozásából egy új vigszínház ellen.

Bizony-bizony leszavazták az új színházat s a legtöbb városatyá ezzel a morgorva kijelentéssel indokolta meg:

— Mit, megint egy színház? Hogy a fiam még többet lumpoljon azokkal az átkozott szemű színésznőkkel. Semmi sem lesz belőle, abug negyedik színház.

Igy bukkott meg a nagyreményű vigszínház. De apropos! színház! A minap az a hír járta be a lapokat, hogy a mi éneklő kanárink, a mi Blahánénk elváltak az urától. Blaháné ugyan másnap nagy bosszúsan kijelentette egy újságíró előtt, hogy: „Bolond, aki irta s még bolondabb, aki elhiszi,” de azért talán mégis érdekes megtudni, hogy miképpen jutott ez a hír a lapokba.

— Hát kérem az ugy történt, a hogy minden „Leviter Jakab” történni szokott. A népszínház egyik „fittyfritty kóristánja”, egy még fittyfrittyebb újságírónak a minap azt találta mondani:

— Hallotta, hogy Blaháné válik?

— Ne mondja, Blaháné? No ez igazán érdekes!

Azzal lélekszakadva rohant be a redakcióba, megírta a szenzációs hirt: Blaháné válik a férjétől. Harmadnap találkozik a színésznővel. Már messziről kiabál az feléje:

— Igaz az, hogy Blaháné válik a férjétől?

— Hogyne lenne igaz, hisz — ön maga mondta.

— En? mikor?

— Tegnapelőtt. Szóról-szóra ezt mondta: Blaháné válik.

A színésznő hangosan felkaca.

— Válik, válik! Persze hogy válik,

de nem a férjétől, hanem a — színpadtól.

Az újságíró lángvörös lett s azóta — legjobban szidja azt a bolondot, a ki a Blaháné válását megírta.

És most, tisztelt közönség, leteszem a tollat egy percre. Távirat jött Szentpétervárról. Felbontom lázasan, mert benne van az az egyetlen szó, mely már annyi ideje kísért:

— Meghalt...

Tinódy.

Tolvajvilág Krasznán.

Operettbe illő dolog. Habár a mi tolvajaink csak kisebb ügyletekben utaztak, az éj sötét leple alatt. Mint manapság minden, úgy ők is szövetkeztek. Nem készítették ők hamis koronákat, nem játszottak a börzén, mint a Kóvik és Döfik & comp társasága a szegény tudatlan nép zsebére, önön tárcájuk hasznára, még ennire nem művelődtek, lehet, hogy később ezt is megtették volna.

Hitvallásuk sarkköve: a mi másé, az az enyém, a mi az enyém, az az enyém.

Elvben megjárja, de gyakorlatilag megvalósítani, azt mondják, tilos.

Krasznán az elmúlt hetekben nem volt olyan éj, hogy innen, vagy onnan egy-két liba, vászon, alma, buza, örlött liszt, stb. el ne tűnt volna.

A csendörök éjét nappallá tették, de a tolvaj sehoggy sem akart előkerülni, valóságos Boskó volt.

Talán még ma is a titok leple alatt szedi össze a kopasztott és kopasztatlan libákat, ha az én kedves urambátyámtól el nem loptak volna két szép hizó libát, melynek egyenes kimutatható ősei a kapitolumot menték meg éberségük által.

Ez több volt, mint a mennyit az én kedves urambátyám csendesen eltűrhetett volna.

Egy reggel, a mint a csendőr az őrspénzt ment felvenni, elibe áll hivatalos komolysággal s kérdé a Marsfit, jár-e az ur színházba? Nem tudom, kérem, mi az! Hát a „Háromcsőrű libát” ismeri?

Soha sem tanultam kérem természetrajzot!

Hát ha tanult, nem tanult, járt, nem járt, az nekem mindegy, de az nem mindegy, hogy „Ellopták a libámat sötétbe” és urambátyám szeme villámokat lövelt.

Azóta az őr egyebet sem dudolt, „Ellopták a libámat sötétbe.” Megindult a hajsz. Urambátyám pedig elmondotta szomszédnak, barátának, ösmerősnök, hogy olyan két libáját lopták el, minek lett volna legalább 10 itce zsirja.

A csendörök, derék őrvezetőjükkal Novákkal, addig dudoltak, persze titokban, mert nyíltan a reglama tiltja, „Ellopták a libámat sötétben”, hogy egy fényes nappal elcsípték a szövetkezet fejét, Dénes Jánost.

Lett öröm. Meg van a liba, oh fátum, dehogy van...

A libák husát az én kedves urambátyám születése napján, a lopott savanyított ugorkák társaságában elköltötte a titkos szövetkezet.

De nem vágok a dolgok sorrendje elé.

Az őrvezető Novák a kutatások alkalmával egész egy téli étlapot hozott a sötétségből a napvilágra.

Padlás, házeres, pince, verem, csak egy öntötték a sok lopott holmit.

Az elfogott férfi és hölgy delikvensek szállították saját alkalmatosságukon a faluházához; ez sem rossz erkölcsi büntetés.

A jelentkezett károsultakat, kik közt volt az én kedves urambátyám is, a faluházához kérte Novák őrvezető.

Urambátyám, ismerve a törvényt, hogy annak engedelmeskedni is kell, rögtön megjelent.

A tolvaj nem tagadott semmit. Urambátyám erős erkölcsi predikációt tartott neki a két szép, hizott liba ellopásáért. Dénes, a szövetkezeti elnök elkeseredésben mit tehetett?...

— Bizony tekintetes uram, kár volt azért a 3 itce libazsirért ennyit beszélni, mert bizony soványak voltak azok a libák.

— Mit, te gézengúz, ezt mered mondani? És hogy mertél te az én magas állami udvarába belépni, nem tudod, hogy még egy 1848—49-ben megtöltött pisztoly van, hátha észre veszlek és lelőlek, mint egy kutyát?...

— Hej, tekintetes uram, igaz van, de nem tudtam én azt, hogy az anglus oly pisztolyt is talált már fel, a mely magában is elsül.

Az én kedves urambátyám mit tehe-

tett egyebet, mint azt, hogy mérgében ott hagyta a libát, zsirt és tolvajt. Dúdolvá magában: „Ellopták a libámat sötétben!”

Az őrvezető pedig folytatta a szembesítést.

Most újra csend van Krasznán. A libák békén alusszák álmaikat, nincs ki azt zavarja, gondoskodott róla Novák őrvezető.

Krasznán, 1894. november 4.

Busmagyar.

Legtöbb adót fizetők.

(Az 1886. XXI. t. c. 26-ik §-a alapján a befizetendő adó kétszeresen van számítva a *gal megjelölteknel.)

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága legtöbb adót fizető tagjainak névjegyzéke 1895. évre. Van összesen 196 bizottsági tag; kik adójuk szerint a következő sorrendben jönnek: br. Wesselényi Miklós Görcsön 5218.03, br. Wesselényi Béla Zsibó 5127.25, Kandel Ferenc Peér 2409.97, Feldmann Jakab T.-Szántó 2402.09, Cell Lőrinc Zilah 2178.35, Kandel József ifjabb Tasnád 1658.10, Kovács Miklós T.-Szántó 1649.38, br. Bornemissza Elemér Sz.-Cseh 1514.70, báró Kemény Árpád Sz.-Kövesd 1477.27, Weisz Mór Zilah 1423.94, dr. Kaizler György* Zilah 1365.78, Heley János Tasnád 1269.40, Kiss Ernő* Zilah 1156.62, dr. Balázs Endre* Ér-Mindszent 1128.42, br. Bornemissza József Gógán-Várulja 1058.12, Bikfalvi István Zilah 1051.63, Bíró Gyula* Kolozsvár 1007.04, báró Blomberg Lajos Gardánfalva 983.17, Eltető Elek* Zilah 957.90, Pálkás Endre id. Ákos 797.47, Judovics Ábrahám Náprád 792.85, Fröhlich Albin Sarmaság 773.89, Szöröcsy Elek Deés 752.51, Péchy Imre Zsibó 653.00, Kőröcsy László* Zilah 613.38, Kávásy Sándor Ér-Kávás 600.43, Jeney István* Zilah 597.08, br. Mattencloit János Girókuta 584.20, Svaicer Aladár Tasnád 578.51, Grósz Lipót Sz.-Cseh 563.15, Horváth Bertalan Kendi-Lóna 530.30, Pojlák József Szilágy-Cseh 529.41, Klima Miklós Budapest 514.92, Weisz Mózes Felső-Szopor 496.04, Klein Vilmos Poósa 492.81, br. Györfy Pál Kraszna 479.39, Goldglanc Jónás Sz.-Somlyó 476.38, Nagy Domokos Kraszna 465.19, Paneth József Tasnád 464.89, dr. Kürthy Dezső* Náprád 443.90, Récsy Lajos Sülemed 431.65, Faragó Sándor* Sz.-Somlyó 428.10, Tüzes Tódor Sz.-Ujvár 424.71, Balog Károly Zilah 414.31, Trusza Lajos* Szilágy-Somlyó 407.64, Szikszai Lajos* Zilah 402.38, Lázár Ferenc Ördögkut 399.28, dr. Dózsa János* Arad 391.38, Bikfalvy Ferenc Zilah 387.14, Goldstein Samu N. Somkut 381.38, Csizmadia József Zilah 381.36, Meizner József ifj. Monó 379.79, Mózes József Poroz 375.17, Csaponyi Ignác* Zilah 369.68, Berényi János* Zilah 362.64, Sántha Dezső* Tasnád 360.88, Neufeld Mihály Tasnád-Szántó 360.11, Vince Albert* Zilah 352.98, Weitzner Ábrahám Zsibó 345.62, Nuszbaum Jakab Nagyalu 344.57, Bagossy Gyula Ákos 339.86, Kiss Lajos* Zilah 338.96, Klein Salamon Poósa 335.88, dr. Góger László* Budapest 335.46, Kovács Imre* Ér-Kávás 334.90, Balázs Miklós* Zilah 332.36, dr. Kálmán Ignác* Sz.-Somlyó 332.06, Katz Jakab Náprád 330.96, Lengyel István Kraszna 330.01, Péchy István Sárköz-Ujlak 328.18, Lőrincy György* Zilah 323.30, Récsy János Ér-Mindszent 322.77, Kovács István Ér-Kávás 322.—, Nagy Kálmán Ér-Kávás 318.11, br. Podmanicky Gyula Ilosva 318.03, Friedlajos M.-Valkó 316.76, Veverán József Sz.-Somlyó 313.30, Rotschild Salamon M.-Valkó 307.15, Tolokán Miklós Kraszna 306.63, Mika László Sz.-Udvarhely 302.45, Terebessy János Malacka 300.33, Fülöp Lajos Rákas 298.81, Bíró Ferenc* Zilah 292.44, Kain Imre N. Pacal 291.02, Sternberg Leopold N.-Károly 289.77, Grószmann Ármán Romlott 288.76, dr. Lang Jakab* Szilágy-Somlyó 286.72, Weinreb Márton Zálnok 286.—, ifj. Kaizler László Ér-Szt. Király 285.41, Szilágyi György Szaniszló 284.74, Szabó György Sz.-Somlyó 282.88, Balázs Károly Ér-Szt. Király 280.64, dr. Gyurkó László* Zilah 280.10, Lázár Géza Kraszna 277.62, Márton Andor Uj-Német 273.54, Rosenbaum Márton Zilah 272.88, Fülepy György Sz.-Somlyó 271.14, Páskuj József Sz.-Somlyó 270.49, Fodor Elek Ardó 268.95, Brüll Sámuel Sz.-Somlyó 267.50, Kaizler Ignác Ér-Szt. Király 263.86, Friedmann Bernát Zsibó 263.50, Simó Ferenc Nagyalu 260.15, Sántha Imre Ér-Tövisd 259.35, Ruzsika Ignác* Sz.-Somlyó 259.30, Pap Sándor* Sz.-Cseh 258.90, Tiszavári Mór Zilah 258.88, Bölöni Sándor Sz.-Somlyó 256.20, Cholnoki Imre Szatmár 254.76, Salamon József Sz.-Udvarhely 254.61, Kónya László* Zilah 254.24, Tamkó Bertalan* Sz.-Somlyó 254.22, Friedmann Sámuel Zilah 253.60, Kaizler Károly Ér-Szt. Király 249.90, Bartha Iván* Sz.-Somlyó 249.88,

Bartha Endre* Sz.-Somlyó 249.36, Simay Miklós Varso 248.61, Mózes Ferenc Széplak 246.18, Weinberger Kálmán Sz.-Somlyó 245.72, Péchy Mihály Cíkó 244.15, Szilágyi Miklós Kettősmező 243.27, Hassán Antal Panith 241.33, Goldstein Adolf Egrespatak 241.05, Hulka Károly Tasnád 235.48, Kába Lőrinc* N.-Goroszló 235.36, Kása Pál id. Borzás 232.89, Dulka Elek* Tasnád 232.50, dr. Bazala Béla* Zilah 228.98, Ince Károly* Zovány 227.98, Weisz Ábrahám Peér 227.88, Fischer Károly Ér-Kisfalu 226.82, Paskuj Antal Sz.-Somlyó 225.45, Klein József Tasnád 223.92, Farkas Károly Szilágyi-Somlyó 223.30, Weisz József Felegregy 222.47, Löbl Lajos Vármező 221.31, Csontos Lajos Ér-Hatvan 217.36, Fülöp Phoebus Felegregy 212.16, Lázár István Nagyfalva 212.05, Kocsán Flórián* Sz.-Cseh 212.04, Brüll Farkas Sz.-Somlyó 208.90, Turner Mihály* Ér-Mindszent 208.87, Elías Ignác Kegye 205.02, Molnár Lajos Zilah 204.99, Orosz Simon* Sz.-Somlyó 204.72, Molnár Lajos Ér-Mindszent 203.90, Solymossy Ignác Kr.-Mihályfalva 200.89, Brüll Sándor Sz.-Somlyó 200.81, Goldstein Lajos Szilágyi-Cseh 200.05, Badzey György* Görcsön 198.82, Bulyovszky Sándor Ipp 198.79, Neumann Salamon Tasnád 196.36, Unger Gusztáv* Zilah 195.86, Dávid Kornél* T.-Szántó 194.56, Antal Antal Ilosva 194.42, Bán Lőrinc Sz.-Széplak 194.12, Kesely D. János Náprád 193.16, Veress Lajos Ipp 192.98, Braun József Borzás 191.92, Szakács András Ér-Körös 191.81, Bankos János Szélszeg 191.11, Somogyi Kálmán* Sz.-Somlyó 186.52, Kethely István Vármező 186.37, Farkas Ferenc Sz.-Somlyó 185.92, Lukácsffy Ödön Sz.-Somlyó 185.40, Szigeti Mózes Diósd 184.83, Magyar Károly Kr. Horváth 184.62, Kozma Endre Sz.-Somlyó 184.28, Szaploncay Sándor Szilágyi-Somlyó 184.10, Kovács Endre Ér-Kávás 178.78, Csetnek István Zilah 177.78, Liebermann Géza Tasnád 177.68, Heller Izák Pecsely 174.41, Básti János Ér-Kisfalu 174.09, Fülöp Albert Vármező 173.25, Dellei Dániel Percsen 173.21, Kónya Miklós Zilah 173. — Porjesz Sámuel Sz.-Somlyó 172.55, Bideskuthy György Ipp 169.63, Weisz Ignác Sz.-Somlyó 168.75, Brüll Lajos Sz.-Somlyó 166.99, Magyarósi István* Zilah 166.28, Perlmutter Farkas Maladé 165.66, Deutsch Zsigmond Örmező 164.94, Költő László Ákos 163.85, Máté Ferenc Zilah 163.58, Cseke Lajos Ákos 163.51, Szénassy Miklós Sz.-Somlyó 163.18, Veres János Tasnád 163.12, Tóth Lajos Ér-Körös 161.37, Visky János Zovány 161.26, Donovák Gyula Benedekfalva 160.26, Reszler Adolf Zilah 160.24, Kerekes András* Zilah 160.18, Oehring József Ördögkut 160.11 és dr. Mariska Ödön* Zilah 160.60.

Különfélék.

— **Halottak estején** mindkét temetőben meggyújtak a szokásos világító lámpák és mécsek. A koszoruk egész özöne lepte el a temetőkerteket s az esteli világító és látogató közönség sírgőrgő csoportja meglevenitette a holtak birodalmát. Mennyi igaz, őszinte köny, mennyi szívvel fakadt keserű sóhajlás gyászoló az elköltözött kedvesek szeretett emlékeit s mennyi képmutatás és szemfényvesztés kápráztatta az estén a szemeket. Hol az igaz bánat és hol a tettetés, csak az tudja, ki a szíveket és veséket vizsgálja.

— **Előleptetés.** Dr. Koronka Béla, a zilahi m. kir. honvéd századosnál honvédorvos I-50 osztályú ezredorvossá léptettetett elő. — **November 11-én** lesz a nevezetes nap, melyen a város főjegyzőjén megválasztja a városi képviselőket. A pályázók nevei ismereteseek, mindössze Jakab Lajos és Horváth Emánuel nevei maradtak ki tévedésből multikori tudósításunkból. Mint a hangulat mutatja, Felekán Oktáv és Schwaiger Gábor közt lesz csak küzdelem. Kie lesz a palma, az a közel jövő titka; mindenik esetben fiatal és munkabíró egyénhez fog jutni a város.

— **Kijelölés.** Azon 27 pályázó közül, kiknek neveit mult számunkban közzöltük, a szilágyi-somlyói ev. ref. papi állomásra következő nyolc pályázó jelöltetett ki: Csák Aladár, Vince Ödön és Kovács Albert 8—8 szavazattal, Patai Lajos 7 szavazattal, Gáspár István és Kerekes Endre 5—5 szavazattal, Gönczy János és Bartók Béla sors-huzás útján jöttek be a jelöltek közzé. A próbaszónoklatot megtartja november hó 11-ikén Kovács Albert, 18-ikán Patai Lajos, 25-ikén Vince Ödön, december 2-ikán Csák Aladár, 9-ikén Gönczy János, 16-ikán Gáspár István, 23-ikán Bartók Béla, 26-ikán Kerekes Endre.

— **Múzeum egyet.** A „Szilágyi vármegyei múzeum-egyesület“ f. évi október hó 22-én Zilahon tartott értekezletén kimondotta, hogy a szünetelő egyesület tagjait, tekintettel a közeledő milléniumra, munkára hívja fel. Első sorban tagok gyűj-

tése céljából mozgalmat indít meg az egész vármegyében, hogy megerősödjön annál sikeresebben működésük s a milléniumra annál szebb eredményel állhasson elő. Aláírási ivatek küldött szét, melyekből egy szerkesztőségünkön is rendelkezésére áll a közönségnek. Alapító tag az, aki 20 frttal, rendes tag 1 frttal, pártoló tag a ki 50 krral járul. A múzeum egyesület közgyűlése Zilahon a decemberi vármegyei rendkívüli közgyűlés napján fog megtartatni.

— **Magasabb ajánlat.** A városi „Lobogó“ vendéglő Posner Edének 860 forint évi bérért adatott ki a kiküldött bizottság által. Mint értesültünk, Lager Lajos jelenlegi bérle a közelebbi közgyűléshez folyamodott, hogy 952 frt 49 kr. évi bérért a vendéglőt megkaphassa. Kérdés, hogy a közgyűlés a bizottság eljárását fogja-e helybenhagyni, vagy pedig a 86 forinttal magasabb ígértet fogadja el, — esetleg új árverés megtartását rendeli el.

— **Csalás játékpénzzel.** A f. é. június 28-án Sz.-Somlyón tartott nagyvásárra Mókuc Gáborral azzal szedte rá egy ismeretlen „ur“, — ki kék gépész ruhát viselt, — hogy eladott teheneinek árából 40 frtot oly éranypénzzel váltott be, melyek hamisaknak, illetőleg játékpénzeknek bizonyultak. Mire a szegény Mókuc panaszt tett a rendőrségnél, nyoma veszett a jó madárnak. Pár hét múlva azonban a helybeli vasuti állomásnál egy kuffert fedeztek fel a váróterem kályhája mellett, melyben a többek közt egy gépész ruha, egy izraelita imacikk (cidakel), s 37 drb. játékpénz volt. No meg egy születési levél Goldberger Tóbiás nevére. Ez alapon a rendőrség erélyes nyomozására Budapesten elfogták Goldberger urat, kit a család mellett több apró „elintézetlen ügy“ is terhel. Most aztán az ípse — kit a fővárosi rendőrség a kapitányság megkeresésére a zilahi törvényszékhez kísértetett, — bizonyára megkapja megérdemelt büntetését. Hanem Mókuc Gábor aligha látja többé a maga negyven forintcsakját.

— **Furcsa panasz.** Murguj György helybeli lakos, — ki in spe állatkereskedéssel is foglalkozik — — rég óta alkuban volt a Lázár Tógyer komája libáira. Összejöttek hát a napokban s Murguj barátságos alkura a maga házához hívta meg Lázár Tógyert. Lázár erősen tartotta magát; dieshimnuszokat zengve a maga libáiról. Csakhamar azonban váratlan fordulatot vett az alku, mennyiben egyszerre Murguj kezdte eladásra kínálni a maga libáit, s addig addig alkudtak, hogy Lázár 10 frt felpénzt tett le a Murguj asztalára. E közben egy kis pálinka is kerülőn az asztalra, az alku legújabb fordulat az lett, hogy mégis csak Lázár adta el 100 darab libáját Murgujnak, mire ez 25 forintot, — két ropogós tizes és egy ropogós 5 frtos bankóban vágott ki a saját asztalára s így az előbbi alku semmisnek nyilvánított, szép, csendes beszélgetés után aztán mint jó barátok váltak meg egymástól. Murguj György este felé aztán beállított Lázár Tógyer házához, hogy másnap délre a százdarab liba házában legyen, mert ő a délutáni vasutal vízi az ártatlan állatkákat világot próbálni. Hát ekkor Lázár Tógyer azzal állt elő, hogy ő a 25 frt felpénzt, meg a maga 10 forintját is Murgujnál hagyta az asztalon, s addig, míg a pénzt vissza nem adja, meg a liba árát ki nem fizeti, a libáskaktól semmiképpen nem válik meg. Murguj ellenben nehéz esküszavakkal állította, hogy Lázár a 35 frtot zsebre tette, s az nála nincsen. Másnap aztán mind a ketten mint panaszosok jelentektek a kapitányság előtt, Murguj a 25 frtjáért, Lázár a tíz forintjáért panasolván. A kölcsönös beleegyezés után megéjtett személyi és házkutatás nem vezetett a kellő eredményre, majd a bíróság Salamon ítélete dönt a fogas kérdés felett: Murgujé, vagy Lázár Tógyer a tolvaj?

— **Egy rendkívül érdekes üzlet.** A fővárosban most általános feltűnést kelt a keresési uton a Sternberg-féle hangszer üzlet, mely esténként villamos lámpáival bevillagítja az egész tért. Csoportokként állnak az üzlet előtt az emberek, mert a mi benn az üzletben történik, az igazi látni valóság.

Jön egy úri nő. A segédke szolgálatkészen ugranak eléje:

— Parancsol kérem valamit?
— Igen, egy zongorát szeretnék venni.
— Oh kérem, tessék helyet foglalni.
A hölgy leül, abban a percben a szék keservesen elkezd jajgatni.
— Jézus! sikolt a nő, valami szerekre ültem.
— Dehogy! szól a tulajdonos, tud ez a szék illedelmes is lenni.

Azzal egyet csavar a széken, mely rögtön szebbnél szebb nótákat kezd pengetni a rajta ülő tiszteletére.

Az ördögös üzletben vannak zongorák, melyek maguktól játszik el a legnagyobb operákat, vannak botok, melyeken egy nyomtásra harci nótát, dalt fújnak, gonosz nyelvek azt is rebesgetik, hogy egy másik rugó megnyomására — megveri a bot magát a tulajdonost. Vannak madarak.

Az sem utolsó dolog, a mi a multkor történt. Egy előkelő ur rontott be az üzletbe.
— Ide vele, ide vele! — kiabálta — megveszem!
— Mit kérem aláasan?

Azt a kanárit, mely amott fűtől Soha ilyen gyönyörű trillát nem hallottam még!
Leveszik a kalitkát és odaadják neki.

— Nini, hát ez nem élő madár?
— Nem bizony.
— Nagyszerű! Hisz akkor se nem eszik, se beteg nem lesz!
— Az nem uram.
— Mi az ára?
— 25 frt.

Az illető szó nélkül lefizette az összeget és boldogan távozott a kalitkával.

— **Apróságok.** Vevő: (Kinek külseje nem sokat ígér.) Kérek egy ezüst órát részletfizetésre.

Órás: Sajnálom, de részletfizetésre nem szolgálhatok, mert egy ezüst órának oly csekély az ára, hogy részletfizetésre nem érdemes hajlódni.

Vevő: Akkor hát kérek részletfizetésre egy arany órát.

Hölgy: Magyar népdalokat kérek.

Kereskedő: Kísérlettel?

Hölgy: Köszönöm már van odakünn várakozik réám.

Kisleány: Mama bocsásd engem azokhoz a fukhoz cigánykereknek hányni!

Mama: Jaj, kis lányoknak nem illik az!

Kisleány: No jó, akkor hát megvárom míg nagy leszek.

— Hát megházasodtál Matyi? — kérdezték a palóc legényt.

— Meg ám!

— Hát aztán miért házasodtál meg?

— Mikor édes anyám minden áldott nap bablevest főzött.

— **Ei van keseredve.** Egy kereskedő megszólítja egyik adósát, hogy legyen szíves egy kis pénzt adni, bolti kontója apasztására. Egész komolyan ráförmed az adós hitelezőjére: ugyan hagyjon békét, mikor egy el vagyok keseredve, hogy ha volna is pénzem, magának még akkor sem fizetnék. Ugyan-ugyan, hát minő szerencsétlenség történt? Hagyja kérem, már megint leányt hozott a golya.

— **Báli selyemszöveteket** méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket is méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, csikozott, kockázott, mintázott, damaszolt stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban) postabér és vámmentesen a privátmegrendelők lakására szállit: HENNEBERG G. (cs. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— Bem ismeretlen arcképe.

„Az 1848—49-iki magyar Szabadságharc története“ című nagy munkának most megjelent 23 ik füzeté Bem apónak egy rendkívül érdekes arcképet közli. Az arckép egészen elűt azoktól, melyek közkézen forognak. Itt Bem jellegzetes, arcát rövidre nyírott tuskés korszakál övedzi. Ez arckép, melynek eredetije 1849-ben Nagyzsebenben készült, a kortársak állítása szerint leghivebben ábrázolja a hős vezért. Az örökös csatározás közt, már borotválkozni sem érvén rá, csakugyan megeresztette szakállát. A füzet már tekintetben is igen érdekes, Graca György immár az alvidéki háboruszkodást, Fehértemplom ostromát. Perlasz bevételét stb. mondja el nagy élénkséggel s számos új adat felhasználásával. A füzet képei szintén igen sikerűtek, s a következők: A verseci ütközet 1848 július 11-én. Hátráló osztrák csapatok — Damjanich kardja. Gróf Guyon Rikhard honvédjei élén. Herceg Woroniecky Miciszláv Vencel. A vértanu 1848-iki arcképe után. Részlet Szt.-Tamás ostromából. Bem, mint a bécsi mozgóörtség parancsnoka. Bem József honvédtábornok, Részlet fehértemplom ostromáról. A vörös sipkás. Részlet a perlaszi harcokból.

— A „Magyar Nyelvőr“ a „Magyar Mese- és Mondavilág“-ról. Benedek Elek öt kötetre tervezett mesekönyvének első kötetéről rendkívül nagy elismeréssel nyilatkozik a „Magyar Nyelvőr“ októberi füzeté. Örömmel üdvözlí Benedeket nagyíserű tettéért, még inkább annak már részben való megvalósításáért. „Benedek könyve — írja a Nyelvőr — igazi jóízű, tősgyökeres magyarsággal van megírva, s ha, amint

hiszük és reméljük e könyv mindenivé elterjed, különösen ha az ifjuság kezébe kerül, ebből igen nagy haszna lesz nyelvünknek. Talán ezen a réven majd jobban sikerül a népnyelv kincseit terjeszteni, talán majd segítségünkre lesz ez a könyv, melyet a fogékony ifjuság fog olvasni, nagy küzdelmünkben, melyet a betóduló idegenek s saját fattyúink ellen folytatunk.“ A „Magyar Nyelvőr“ egyuttal több oldalra terjedő szókincset, érdekes kifejezéseket közöl Benedek könyvéből. A „Magyar Mese- és Mondavilág“ gyorsan halad előre. Alig jelent meg az első kötet, csakhamar befejeződik a második is, mert már kezünk közt van a 17. füzet is, mely szebbnél szebb meséket és mondákat tartalmaz, pompás illusztrációkkal. Egy füzet ára 25 kr. Az első füzetből számitva még mindig elő lehet fizetni 2 frt 50 krral 10 füzetenként, a kiadó Athenumnál és minden könyvkereskedőnél.

— **Herceg Ferencz hetilapja** — „Új idők“ lesz a címe. Az első szám december elején jelenik meg és ugy tartalom, mint kiállítás dolgában új lesz és ki-váló. A közönség olyan családi lapot kap, melynek minden egyes cikkét a legnevezetesebb magyar írók írják és a legjelesebb magyar festők illusztrálják. Elbeszélései hű képét fogják adni a magyar irodalom mostani fejlődésének és ismeretterjesztő cikkeiben hasznos tanácsokat és ügymutatásokat talál majd az olvasó. Herceg lapja az „Új idők“ magyar, modern és előkelő családi lap lesz. A december elején megjelenő számot a kiadók, Singer és Wolfner 250.000 példányban terjesztik és kívánatra bárkinek ingyen és bérmenetve küldik meg. Előfizetési ára negyedévre 2 frt.

— **Szalay József magyar története.** Már említettük, hogy a Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) könyvkiadó cég a millenium alkalmából új kiadásban bocsátja közzé Szalay Józsefnek, a korán elhunyt kiváló történettudósnak „A magyar nemzet története“ című munkáját, még pedig akképen, hogy annak házagait Baróth Lajossal pótolattja és azonfelül a szövegtöbb mint 600 művészi kivitelű illusztrációival látja el. Szalay munkáját nemcsak az akadémia részéről érte az a kitüntetés, hogy odaítélte neki a Szilágyi-féle 1200 frtot jutalomdíjat, hanem a közönség is oly lelkesen fogadta, hogy rövid pár év alatt az egész első kiadás elfogyott. Valóban szükség volt tehát e második kiadásra, és a kiadó cég bölcsen cselekedett, midőn azt való-ságos díszművek tervezete, hogy méltó ékes-sége legyen minden magyar ember könyves-palcának. Alig jelent meg a munka prospectusa, már előttünk van az első füzet is, mely 4 ivnyi szöveget és több mint 50 kisebb-nagyobb illusztrációt tartalmaz. Az első fejezet a magyarok beköltözése előtti Magyarországot ismerteti, előbb a kőkori tárggyal, számos Magyarországon talált kőkori leletek rajzaival. Erre Magyarország legrégibb ismert lakosait ismerteti a szerző néhány érdekes araviszk régiségeket reprodukálva. Pannonia és Daciának a rómaiaktól való meghódítását szintén számos kép illusztrálja: a Tarján oszlopa néhány domborművű képének másolata, a Tarján-hid maradványa, a római Tarján-fórum, a híres Tarján-tábla stb. „A római közigazgatás és műveltség Pannóniában és Dáciában“ című fejezetben dusan ki vannak aknázva az ó-budai ásatások; ott találjuk az aquin-cumi anfésterium képét, az ottani leletek közül az ismert oltárkövet, a mozaikot, a bélyeges táblákat, az agyagedény-töredéket stb. Nagyon sikerültek a Pannonia sorsára befolyással volt római császárok arcképei is: Agasztus császáré és Tiberiusé, valamint Decebal dákirály egy szobrának másolata. A szöveg sehol sincs tudákos magyarázatokkal megrakva; az előadás népies, végig egyszerű, világos, folyékony, olyan, a minőnek lennie kell egy a nagy közönség számára szánt munkában. Az első füzet átolvasása után tehát csak még melegebben ajánlhatjuk a munka megszerzését mindenkinek, a kit hazája története érdekel. Egy-egy füzet ára 30 kr., a ki előfizet (6 füzetre 1 frt 80 kr.-ral, 12 füzetre 3 frt 60 kr.-ral, 24 füzetre 7 frt 20 kr.-ral) a füzeteket bérmenetve kapja. A teljes mű mintegy 65 füzetre fog terjedni. Gyűjtőknek minden 7 példány után egy tiszteletpéldánnyal szolgál a kiadóhivatal. A megrendelések a kiadócéghoz intézendők: Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai), Budapest, Andrásy ut 21.

Postajáratok menetrendje.

Csucsá felől kocsi posta érk. reggel 5 órak.
Csucsá felé " ind. este 6 órak.
Margitta felől kocsi posta érk. d. u. 4 órak.
Margitta felé " ind. reggel 7 " "
N.-Károly felől vasutal érk. d. e. 1/4 11-kor.
N.-Károly felé " ind. d. u. 2 órak.
Kolozsvár felől vasutal érk. d. u. 5 órak.
Kolozsvár felé " ind. d. e. 1/2 8 "

Szerkesztői üzenet.

A „Czár halálára“ című vers, politikai tartalma miatt és mert egyébként sem üti meg a mértéket, nem közölhető.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Eladó

Ilosván egy uri lakház 8 hold belsőséggel. Értekezhetni: a tulajdonos **Aszalay Józseffel** Sz.-Somlyón. 3-3

Szilágyvármegye alispánjától.

16039—894. kig. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu kereskedelem-ügyi m. kir. miniszterium az 1894. évi október hó 7-én kelt 65250 számu rendeletével a sz.-cseh—hadad—szopri törvényhatósági közut 11—20 km. szakaszán levő 8 km. hosszú kiépítetlen résznek 3 év alatt végrehajtandó kiépítését 37.633 frt 38 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok foga-

natosításának biztosítása céljából az **1894. évi november hó 14-ik napjának 10 órájára** a szilágyvármegyei alispáni hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi, azaz 1882 frtról szóló és a vármegyei pénztárnál bánatpénzüil letétbe helyezendő letéti vennnyel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap 9 órájáig a szilágyvármegyei alispán urhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a Szilágyvármegyei magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Zilah, 1894. október hó 24-én.

Szikszai Lajos,
kir. tanácsos, alispán.

5885—894. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Közhiré tétetik, hogy a kir. kincstárnak Mokán Vaszikáné sz. Moldován Floáre elleni 58 frt 63½ kr. adó követelése s jár. iránti végrehajtási ügyében Nagy Bálint somlyó-ujtáki lakos jobb ígérete folytán az ujjabbi árverés az alábbi ingatlanokra nézve **1894. évi december hó 5-ik** napjának délutáni 2 órai megkezdéssel Maladé községházához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I. Elárvereltetnek Mokán Vaszikáné szül. Moldován Floáre nevén álló következő ingatlanok:

1) a maladéi 42. tkvben foglalt 244, 257, 433. 512. 532, 630, 678, 683. 708. 756, 818, 898, 995. és 1044. hrsz. részletek együttesen 23 frt 69 kr, —

2) a maladéi 43. tkvben 514, 681, 710, 816, 896. és 994. hrszámu ingatlanok együttesen 165 frt 02 kr.

3) a maladéi 44. tkvben foglalt 307/a, 334/a, 513/a, 682/a, 817/a, 397/b, 709/b. és 993/b. hrszámu ingatlanok együttesen 234 frt 44 kr. kikiáltási árban, mely vételárban ha annál magasabb ígéret nem tétetnék, Nagy Bálint jobb ígéretet tevőre fog leűtetni. Megjegyeztetik, hogy Nagy Bálint ajánlata reá nézve akkor is kötelező marad s a mennyiben magasabb ígéret nem tétetnék, az árverés alá bocsátott ingatlanok reá mint vevőre akkor is leűtettenek, ha az árverésen meg nem jelenne.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólíját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kikűldött kezéhez bánat-

pénzüil előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervénýt átadni.

III. Legtöbbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leűtéstől 15. 2-ik egyharmadát 30, utolsó egyharmadát, melybe a bánatpénz is beszámítandó, 45 nap alatt mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti elűjárással befizetni

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Maladé község elűljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1894. évi október 31-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

BÖLÖNI SÁNDOR

KÖNYVNYOMDÁJA

***** SZILÁGY-SOMLYÓN. *****

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, diszítésekkel és a legujabb szerkezetű **GYORSSAJTÓVAL** ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET,

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LARODALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIROKRA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczkás és sima levélpapirokkal,

boritékok-, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelhezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesittetnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

„SZILÁGY-SOMLYÓ”

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.